

р Іак. 1; 25.

с Пс. л. 41; 9.

Мат. 26; 25.

Ст. 21.

т Гл. 14; 29.

16; 4.

у Мат. 10; 40.

23; 40. Лук.

10; 16.

ф Мат. 26; 21.

Мар. 14; 18.

Лук. 22; 21.

х Гл. 12; 27.

ц Дѣян. 1; 17.

1 Іоан. 2; 19.

ч Гл. 19; 26.

20; 2. 21; 7.

20, 21.

ш Лук. 22; 5.

Гл. 6; 70.

щ Гл. 12; 6.

з Гл. 12; 25.

рень отъ оногось който го е испратилъ. Това като знаете, блажени сте ако го пра- 17 вите. Не казувамъ *това* за всица ви; азъ 18 знаиѣ коп съмь избралъ; но за да ся сбѣде писаніе-то: *с* "Който яде хлѣбъ съ мене, дигнѣ противъ мене петѣ-тѣ си." *т* Отъ 19 сега ви казувамъ *това*, доклѣ още не е было, та кога ся сбѣде да повѣрвате че съмь азъ. *у* Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, 20 който приѣма когото азъ проводѣ, мене приѣма; и който приѣма мене, приѣма то- 21 гось който мя е проводилъ.

ф Това като рече Исусъ, *х* смути ся ду- 21 хомъ, и свидѣлствова и рече: Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, че *ц* единъ отъ васъ ще мя прѣдаде. Тогази ученици-тѣ ся спогле- 22 двахъ помежду си, и недоумѣвахъ ся за кого говори. А единъ отъ ученицы-тѣ ко- 23 гото обичаше Исусъ бѣше ся *ч* облеглилъ на skutъ-тѣ Исусовѣ. Кывнува му Симоуъ 24 Петръ да попыта, кой е *тойзи* за когото говори. А той припадиѣ на грѣды-тѣ Иису- 25 совы и казува му: Господи, кой е? Огго- 26 варя Исусъ: Азъ като затопѣхъ залакъ-тѣ комуто го дамъ, той е: и затопи залакъ- 27 тѣ та даде на Іудѣ Симонова Искаріотска- го. И *ш* подиръ залакъ-тѣ, тогазы влѣзе Са- 28 тана въ него: и тѣй казува му Исусъ: Което правишь, прави го по скоро. А то- 29 ва никой отъ сѣдящы-тѣ на трѣпезѣ-тѣ не разумѣ защо му рече. Защото нѣкои мы- 30 сляхъ, понеже *щ* Іуда имаше касѣ-тѣ, че му казува Исусъ: Купи каквото ви трѣбу- 31 ва за празникъ-тѣ; или да даде нѣщо на сиромасы-тѣ. И тѣй като зѣ той залакъ-тѣ 32 излѣзе тутакси; а бѣше ноцъ.

А когаго излѣзе той, казува Исусъ: *з* Се- 33